

Nr 59.

Af herrar **Persson** i Tällberg och **Persson** i Stallerhult, om
*utarbetande af ett person- och sakregister, omfattande
Riksdagens protokoll med bihang åren 1900—1911.*

Såsom bekant äger den svenska Riksdagen, tack vare nit och intresse, paradt med en outtröttlig arbetsförmåga, hos en enskild forskare, framlidne riksdagsmannen och riksgäldsfullmäktigen Johan Johansson i Noraskog, ett storartadt registerverk omfattande de tryckta riksdagsakterna under det närmast förflutna seklet — ett verk, hvartill ej många parlament lära äga något motstycke.

Såsom känt är föreligger detta verk i två särskilda afdelningar. Den första utgöres af ett sakregister till rikets ständers protokoll med bihang för åren 1809—1866; och den senare afdelningen omfattar ett person- och sakregister för tiden 1867—1899.

Betydelsen af ett dylikt uppslagsverk kan knappast skattas för högt. Det behöfves säkerligen icke att här ordas om, huru oumbärligt det är för arkivmannen, historikern, tidningsmannen, juristen och ämbetsmannen. Ej heller tarfvas det att framhålla, att äfven den enskilde medborgaren, kommuner m. fl., i hvilkas förhållanden Riksdagens beslut ju ofta ingriper på ett mycket kännbart sätt, mången gång kunna hafva en ovärderlig hjälp af ett dylikt uppslagsverk, när det gäller att taga reda på ett Riksdagens beslut eller dess förhandlingar rörande en fråga, som för den ene eller andre kan vara af särskildt intresse.

Hvad beträffar riksdagsmännen själfva, de som längre eller kortare tid ägna sig åt det aktiva politiska lifvet med alla dess omfattande och oändligt skiftande spörsmål, så lærer det ej heller behöfva framhållas, att för deras arbete befintligheten af ett dylikt uppslagsverk är oumbärligt,

hvilket ligger för hvar och en med förhållandena något så när förtrogen i öppen dag.

Naturligt är ock, att med den tendens till stegring i riksdagsarbetets omfattning, som under de senare åren gjort sig i allt högre grad gällande och som säkerligen blir starkare för hvarje år som går, det kommer att blifva allt svårare för Riksdagens ledamöter, för utskotten o. s. v. att finna sig till rätta i labyrinten, därest den ledtråd fattas, som utgöres af ett för vissa, till hvarandra anslutande tidsperioder sammanfördt registerverk. För tiden från och med år 1900 finnes emellertid icke något så beskaffadt register öfver riksdagshandlingarna. Och likväl har under denna tid inom Riksdagen utförts ett vidtomfattande arbete. Att i det afseendet anföra några statistiska siffror torde vara öfverflödigt.

Enhvar med dessa förhållanden förtrogen, lärer nog inse, att det nu är hög tid att fortsätta det Johanssonska registerverket.

Då denna fråga är af sådan beskaffenhet, att den måste intressera samtliga ledamöter af Riksdagen, oafsedt hvilken politisk åskådning de än hysa, och den grund redan är lagd, på hvilken i detta afseende allt framgent kan byggas, anse vi oss böra hemställa,

att Riksdagen till fullföljande af det redan befintliga registerverket öfver Riksens ständers samt Riksdagens protokoll med bihang för åren 1809—1866 och 1867—1899 ville

dels uppdraga åt fullmäktige i riksgäldskontoret att snarast möjligt gå i författning om utarbetande, i enlighet med de för omförmälda registerverk tillämpade grunder, af ett person- och sakregister, omfattande Riksdagens protokoll med bihang för åren 1900—1911,

dels ock, vid bifall härtill, bemyndiga samma fullmäktige att intill nästkommande års Riksdag af anslaget till riksdags- och revisionskostnader bestrida de af detta uppdrag föranledda kostnader.

Stockholm den 26 januari 1912.

D. Persson i Tällberg.

Carl Persson.